Lietas arhīva Nr. C-1972-17/6
ECLI:LV:LIET:2017:1222.C20197217.3.S

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Liepājā 2017.gada 22.decembrī
Liepājas tiesas tiesnesis Arnis Lapiņš

izskatīja rakstveida procesā civillietu SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda EUR 444,81 piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 3.oktobrī prasītājs SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" tiesā cēla maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par mājas apsaimniekošanas un pakalpojumu parāda laika periodā no 2015.gada 1.aprīļa līdz 2016.gada 5.oktobrim EUR 418,05, likumisko procentu EUR 26,76 un tiesas izdevumu piedziņu. Prasība pamatota uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13., 16.pantu un Civillikuma 1587., 1759., 1760., 1765.pantu.

Prasībā norādīts, ka dzīvoklis /adrese/ piederēja atbildētājai. Atbildētāja izmantoja dzīvojamo platību un komunālos pakalpojumus, ko sniedz prasītājs, bet samaksu par to pilnā apmērā un regulāri neveica, kā rezultātā no 2015.gada 1.aprīļa līdz 2016.gada 5.oktobrim bija izveidojies apsaimniekošanas maksājumu parāds EUR 418,05, un par parāda samaksu aprēķināti likumiskie nokavējuma procenti EUR 26,76 apmērā, ko lūdz piedzīt no atbildētājas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} pantam prasības pieteikums tika nosūtīts atbildētājai (lietas 32.lapa).

Motīvu daļa

Pārbaudot un novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tiesa atzīst prasību par daļēji pamatotu un apmierināmu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus un iebildumus. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.pantu, puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā. Ievērojot Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Kā redzams no lietā esošajām izziņām, atbildētājai līdz 2016.gada 19.septembrim piederēja dzīvokļa īpašums /adrese/ (lietas 12.lapa), viņa dzīvokli lietoja un izmantoja prasītāja sniegtos pakalpojumus.

No Civillikuma 993.panta pirmās daļas un 994.panta izriet, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku persona atzīstama tikai pēc tās ierakstīšanas zemesgrāmatā. Tāpat atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta pirmajai daļai dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā.

Tādējādi no minētajām tiesību normām nepārprotami izriet, ka persona par dzīvokļa īpašnieku ir atzīstama ar to brīdi, kad tās īpašuma tiesības ir nostiprinātas zemesgrāmatā.

No tiesai pieejamajā zemesgrāmatu reģistra redzams, ka 2016.gada 19.septembrī zemesgrāmatā ir mainījušies ieraksti par īpašnieku, pamats 2016.gada 15.augusta Liepājas tiesas zemesgrāmatas nodaļas lēmums [..]. Tādējādi iepriekš minētais lēmums bija par pamatu atbildētājas īpašuma tiesību izbeigšanai uz strīdus dzīvokļa īpašumu Civillikuma 993., 994.panta, Dzīvokļu īpašuma likuma 8.panta pirmās daļas izpratnē.

Atbildētāja pilnā apmērā nav norēķinājusies ar prasītāju par sniegtajiem pakalpojumiem, kā rezultātā šo maksājumu parāds par laika periodu līdz 2016.gada 19.septembrim sasniedzis prasības summu. Ievērojot Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13.pantu, dzīvokļa īpašniekam ir pienākums maksāt par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1765.pantu, prasītājs aprēķinājis arī likumiskos nokavējuma procentus līdz 2017.gada 30.septembrim EUR 26,76 apmērā par samaksas kavējumiem.

Šādos apstākļos no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams laika periodā no 2015.gada 1.aprīļa līdz 2016.gada 19.septembrim izveidojies apsaimniekošanas un pakalpojumu parāds EUR 415,03 un likumiskie procenti EUR 26,76 apmērā, bet pārējā daļā prasība par minētā parāda EUR 3,02 piedziņu ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no atbildētājas par labu prasītājam piedzenama valsts nodeva EUR 71,14 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 3,30 apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas 6% gadā no nesamaksātā pamatparāda.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1} pantam atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, kas

nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189., 193., 204.[1], 250.[25] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji un piedzīt no /pers. B/ par labu SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" mājas apsaimniekošanas un pakalpojumu parādu EUR 415,03 (četri simti piecpadsmit *euro* un trīs centi), likumiskos procentus EUR 26,76 (divdesmit seši *euro* un septiņdesmit seši centi) un tiesas izdevumus EUR 74,44 (septiņdesmit četri *euro* un četrdesmit četri centi) apmērā.

Noraidīt SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" maza apmēra prasību pret /pers. B/ par parāda EUR 3,02 piedziņu.

Atzīt SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" tiesības saņemt likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās parāda summas līdz sprieduma izpildei.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš ir desmit dienas no tā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā divdesmit dienu laikā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnesis A.Lapiņš